

Een aanslag op overtuigingen; het effect van de 1984 Brighton bomaanslag op de Operational Code van Margaret Thatcher

Thijs Tas 1627805

Political Psychology in International Relations

Begeleider: Dr. Niels van Willigen

Tweede lezer: Prof. dr. Petr Kopecký

7211 woorden

Inhoudsopgave

Introductie	5
Beliefs.....	6
Het belang van beliefs.....	7
Stabiliteit van beliefs.....	8
Verandering van beliefs	9
De Operational Code.....	10
Traumatic Event.....	12
Hypothese.....	14
Methode.....	16
Resultaten:	19
Conclusie	23
Literatuur:	24

Introductie

Er zijn groten op aarde. Er zijn door de tijd individuen geweest die door hun visie op de wereld de loop van de geschiedenis bepaald hebben en eigenhandig de internationale betrekkingen in hun tijd gevormd hebben; neem Napoleon Bonaparte, Otto von Bismarck of Adolf Hitler. Over deze individuen uit de recente geschiedenis is er brede consensus is dat zij met hun overtuigingen een grote rol gespeeld hebben. Bij deze grote rol voor het individu schieten de klassieke theorieën tekort in het bieden van verklaringen (Byman & Pollack, 2001)(Kertzer & Tingley, 2018). In het klassieke denken namelijk negeren het liberalisme en realisme de leider en simplificeert het constructivisme de leider (He & Feng, 2013). Alle drie de theorieën benaderen de wereld vanuit de structuur, en dan vooral vanuit de staat. Met de opkomst van de politieke psychologie is er daarentegen aandacht gekomen voor de actor die aan de basis staat voor al het overige; het individu.

De politieke psychologie heeft aan steun gewonnen. Met de opmars van de politieke psychologie als onderzoeksgebied binnen de internationale betrekkingen is er richting ingeslagen die sterk in contrast staat met het oude denken en de oude paradigma's. De studie van internationale betrekkingen verwordt hiermee tot meer dan een wedloop tussen de gedachten van het realistische, liberalistische en radicale tradities die het was (Walt, 1998). De klassieke redenen voor het opzij zetten van persoonlijke *fortuna* en *virtú*, het individu niet te bestuderen en toespitsen op onpersoonlijke factoren voor deze theorieën is samen te vatten in: de leider is te klein om te onderzoeken, de resultaten zijn niet geschikt voor generalisering, en het onderzoek is theoretisch hopeloos (Byman & Pollack, 2001). Deze opmars van de politieke psychologie komt deels door de toename van steun voor micro-theorieën in het algemeen, maar voornamelijk door het voorkomen van enkele gebeurtenissen op het internationale toneel. Gebeurtenissen doen zich namelijk voor waar de standaard IB onderzoekers voor een puzzel staan, maar waar er vanuit de politieke psychologie wel een verklaring kan worden gegeven, wat dan ook gretig en dankbaar wordt gedaan (Kertzer & Tingley, 2018).

In de studie van het individu in de politieke psychologie ligt de focus op de manier waarop de wereld ervaren wordt door dit individu. Centraal in deze onderzoeken naar de ervaring staan beliefs. Beliefs worden binnen deze ervaring van de wereld gezien als lenzen die op basis van eerdere ervaring of bias maken dat de objectieve waarheid als een subjectieve waarheid ervaren wordt. Het effect dat individuen op de wereld kunnen hebben vanuit deze beliefs is groot; het is namelijk via deze beliefs dat mensen, dus ook 'de groten', hun waarheid, en daarmee de bakermat voor hun handelen vormen.

Deze lenzen blijken in grote mate stabiel te zijn, maar kunnen door de tijd of door bepaalde gebeurtenissen snel veranderen. Zo veranderde de Operational Code van G.W. Bush na de 9/11 aanslagen (Renshon, 2008) en had de Soviet invasie van Afghanistan een veranderend effect op de Operational Code van Jimmy Carter, toenmalig president van de Verenigde Staten (Walker et al., 1998). Volstrekte duidelijkheid over de werking van verandering van beliefs door specifieke gebeurtenissen ontbreekt echter nog. Bovenstaand tezamen genomen maakt dat er zonder kennis over de werking en verandering dan wel stabiliteit van deze beliefs voor een belangrijk deel van de internationale betrekkingen geen verklaringen mogelijk is (Byman & Pollack, 2001).

Het onderzoek van Renshon (2008) naar de verandering in Operational Code van George W. Bush als gevolg van de 11 september aanslagen dient te worden gezien als voorloper en theoretische blauwdruk van het grootste deel van dit onderzoek. In deze scriptie wordt echter onderzocht of de Operational Code van Margaret Thatcher, bestaande uit haar beliefs, is veranderd als gevolg van de op haar gerichte bomaanslag van 12 oktober 1984. Met de aanslag als manipulatie is hier sprake van een natuurlijk experiment. De onderzoeksvraag die hiervoor geformuleerd is luidt: **“Wat was het effect van de 12 oktober 1984 aanslag op Margaret Thatcher haar Operational Code?”** Dit onderzoek kent echter niet als enig doel de vraag te beantwoorden of er sprake was van verandering in de beliefs van Margaret Thatcher. Naast het beantwoorden van deze vraag is het doel namelijk van dit onderzoek om ook met de gevonden resultaten de bevindingen van eerdere onderzoeken in perspectief te plaatsen en een bijdrage te leveren in het veld van belief-change/ belief stabiliteit literatuur.

Beliefs

Voordat het mogelijk is een analyse uit te voeren op de Operational Code, en daarmee de beliefs, van Margaret Thatcher is het van belang eerst duidelijkheid te scheppen over wat beliefs zijn. Het gedane onderzoek naar de beliefs kent verschillende invalshoeken en conflicterende bevindingen, maar toch is er wel sprake van een centrale gedeelde waarheid waarover redelijke consensus is. Algemeen aangenomen is in ieder geval dat deze beliefs een handvat bieden om de wereld te begrijpen en dat ze in feite de subjectieve waarheid zijn dan wel vormen voor het individu. In essentie zijn beliefs dat wat een individu voor waarheid houdt (Renshon, 2008). Beliefs hebben een centrale plek in de cognitie en betreffen fundamentele, onveranderlijke

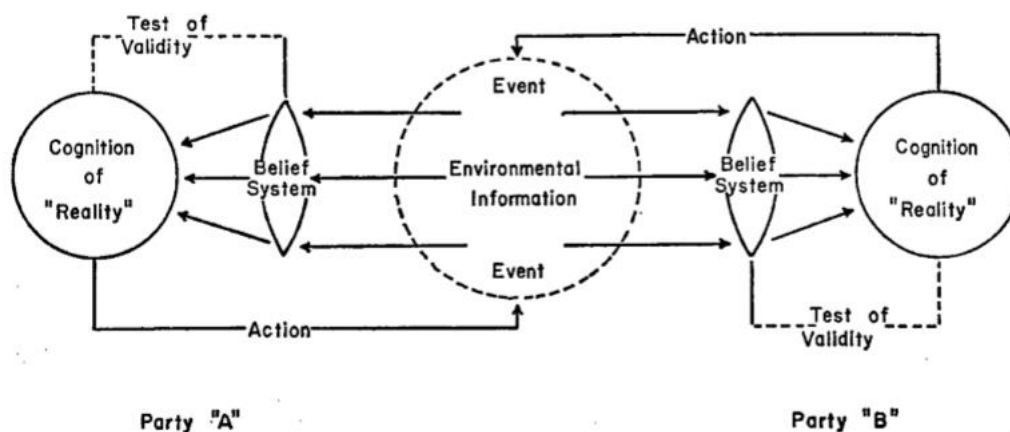
onderwerpen in de politiek en politiek handelen en verschillen hierdoor van *attitudes* (George, 1979). Vanuit de ervaringen en belevingen die een individu heeft vormt hij een bepaalde mening over de wereld. Dit is niet alleen om de wereld te begrijpen maar ook om te voldoen aan de psychologische en sociale behoeftes om met zichzelf en anderen te kunnen leven (Jervis, 2006) Deze gevormde beliefs kunnen op zowel interne staten als externe realiteiten betrekking hebben en kunnen ook elementen van toewijding en geloof bevatten zonder dat religie daar een rol bij speelt (Jervis, 2006).

Het belang van beliefs

Zoals hierboven al kort besproken zijn beliefs van belang bij het vormen van een idee van waarheid en werkelijkheid. De mogelijkheid voor beliefs om belangrijk te worden zit in de menselijkheid van de mens en de beperkingen die bij het mens-schap horen. Beliefs krijgen namelijk de mogelijkheid een grote rol te spelen in besluitvorming doordat er bij individuen nooit sprake is van een volledige rationaliteit maar van een *bounded rationality*. *Bounded rationality* stelt dat een actor niet de juiste kosten-baten analyse kan maken doordat hem beperkingen worden opgelegd. George (1969) ziet binnen de beperkingen die ervoor zorgen dat de volledige rationaliteit niet behaald wordt en dat de mens blijft steken in een *bounded rationality* drie verschillende soorten. De eerste hiervan is het de onvolledigheid van de informatie over de situatie. Een van de oorzaken hiervoor is de complexiteit van de wereld en de informatie processen die we tot onze beschikkingen die het niet volledig kunnen bolwerken (Renshon & Renshon, 2008). Ten tweede heeft de besluitvormer naast onvolledige informatie ook onvoldoende inzicht of zekerheid van de precieze gevolgen die zijn keuze gaat hebben en of het gewenste resultaat wel het gevolg is van de keuze die als de juiste beschouwd wordt. De derde beperking die George stelt is dat zelfs met voldoende zekerheid en duidelijkheid het individu vaak niet in staat is om te bepalen wat zijn beste uitkomst zou zijn (George, 1969). Monroe en Maher (1995) stellen de volgende, zeer vergelijkbare, belangrijke beperkingen: 1. onvoldoende denkvermogen bij het individu, 2. de overweging van alternatieven is selectief en incompleet, 3. de mate waarin actoren niet maximaliseren maar satisficeren en daarmee hun zoektocht naar informatie voortijdig afbreken, en 4. de mate waarin basale besluitvorming rationeel is. Door deze *bounded rationality* valt het individu terug op zijn beliefs om begrip te krijgen voor de werkelijkheid. Vanaf dat punt krijgen de verschillen in beliefs de mogelijk een rol te spelen. Dit komt doordat de beliefs in conceptuele zin voor ieder individu een lens zijn die gekleurd, geslepen, vertroebeld en bevuild kan zijn. Dit maakt dat dezelfde objectieve waarheid verschillende hierbij horende subjectieve waarheden kent. Hierdoor ontstaat er een

wereld van ervaring naast de werkelijkheid van de wereld, anders voor elk individu. Deze ervaren wereld is niet een onwaarheid maar een subjectieve waarheid, maar wel één die door de *bounded rationality* het uitgangspunt voor het individu is.

Het belang van beliefs volgt dus uit de subjectieve waarheid die hun product is bij het individu. Zoals George (1969), Jervis (1976) en Holsti (1962) alle drie benadrukken is het essentieel om te begrijpen dat het niet de objectieve waarheid is waar op gereageerd wordt, of waar beleid op gemaakt wordt maar de subjectieve waarheid die overblijft aan de ontvangende kant van de lens der beliefs. Omdat het de deze lens is die beïnvloedt hoe verschillende leiders anders dezelfde waarheid kunnen beleven is het van belang onderzoek te doen naar deze lens. Hoewel de relatie tussen uitgedrukte overtuigingen en gedrag niet zuiver is, en zeker complex, is de bevinding vaak dat beliefs gelinkt zijn aan gedrag (Jervis, 2006). De relaties tussen de waarheid, wat als waar wordt ervaren door de lens van beliefs en hoe verschillende leiders tot verschillende acties kunnen komen beschreef Ray (1961) zeer treffend in de volgende afbeelding:

Afbeelding 1: Beliefs als lens tussen waarheid en ervaring.

Bron: Ray 1961, p. 21

Stabiliteit van beliefs

Hoewel beliefs een centrale plek innemen in de cognitieve en sociale psychologie is er nog weinig duidelijkheid over wat ze doet veranderen en wanneer deze veranderingen dan gebeuren. Reden voor deze onwetendheid is dat het onderzoek rondom overtuigingen zich tot op heden vooral toegelegd tot het onderzoeken van hoe deze stabiel worden gehouden, in plaats van de kijken naar de mechanismen die voor verandering in deze overtuigingen zorgen (Renshon, 2008). Binnen deze onderzoeken wordt gesteld dat deze overtuigingen voor een individu heeft vormen de lens waardoorheen de wereld wordt bekeken, en deze lens niet makkelijk aanpasbaar

is. Bevestigend bewijs voor de lens wordt makkelijk opgenomen terwijl bewijs dat botst met de overtuigingen snel gebagatelliseerd of genegeerd wordt (Renshon, 2008). Deze bevinding werd ook gevonden in het onderzoek van Baekgaard et al. (2017), namelijk dat het toevoegen van informatie bij een leider geen effect heeft tot het loslaten van beliefs en dat de leider alleen maar krampachtiger zal vasthouden aan zijn bestaande overtuigingen. Jervis (1976) komt tot eenzelfde bevinding en stelt dat dit een gevolg is van het feit dat mensen op basis van logica en eerdere ervaringen informatie zó opvangen dat deze komt te passen in oude beliefs waardoor waargenomen wordt dat wat zij verwachten waar te nemen.

Tetlock (2017) vindt in zijn onderzoek dat er ook sprake kan zijn van een actievere verdediging van de oude beliefs. Hij vindt namelijk dat een gebeurtenis als een ‘exogenous shock’ geclassificeerd kan worden. Als de beliefs geen stand lijken te kunnen houden door de gevolgen van een gebeurtenis maakt het aanmerken als ‘exogenous shock’ dat deze toch niet worden veranderd. De gebeurtenis is namelijk zo extreem zeldzaam of niet passend in de rest van de wereld dat een aanpassing van de beliefs naar aanleiding hiervan de beliefs netto minder geschikt zou maken voor de wereld in zijn totaliteit.

Zoals hierboven al genoemd wordt dit in de literatuur een lens genoemd waar doorheen de wereld beleefd wordt. De werking hiervan is wat de weerbaarheid van de lens genoemd zou kunnen worden. Deze weerbaarheid maakt dat de lens zichzelf in stand houdt doordat observaties die licht botsen met de bestaande beliefs van het individu, zó worden geïnterpreteerd dat ze als het ware worden opgenomen door de lens. Slechts zeer sterk contrasterende informatie heeft de mogelijkheid verandering in de beliefs tot gevolg te hebben. Dat beliefs haast altijd stabiel blijven wordt beschreven door de cognitive consistency theory (Renshon, 2008).

Verandering van beliefs

In tegenstelling tot wat eerder onderzoek van George en Converse stelt blijken de beliefs niet altijd constant te blijven. Omdat er ook voldoende literatuur bestaat over de stabiliteit van beliefs is er rondom veranderende overtuigingen een samensmelting dan wel botsing van twee verschillende soorten onderzoeken en literatuur, de een over verandering en de ander over stabiliteit, waaruit een niks verklarende conclusie lijkt te volgen die stelt ‘overtuigingen zijn stabiel totdat ze dat niet meer zijn (Renshon, 2008).’ Dit is een weinig bevredigende conclusie, zeker omdat overtuigingen een belangrijke rol spelen in het onderzoeken van leiders. De vraag

die rijst uit deze onderzoeken heeft betrekking op de voorwaarden van een gebeurtenis om vergrootte stabiliteit dan wel de veranderlijkheid van deze overtuigingen als resultaat te hebben. Tegelijkertijd namelijk, blijken overtuigingen enerzijds weerbaar te zijn tegen concurrerende informatie maar anderzijds toch aan verandering onderhevig. Jervis (1976) stelt hierover er dat er onderlinge verschillen bestaan tussen de beliefs en welke soort en hoeveelheid aan informatie hen doet veranderen. Redlawsk, Civettini en Emmerson (2010) beschrijven dit als de 'tipping point' waar de realiteit zo duidelijk botst met de beliefs dat deze botsing niet genegeerd kan worden. Dit niet kunnen negeren, en daarmee het veranderen van beliefs wordt door Levy (1994) gehanteerd als definitie voor leren. Deze definitie maakt de vraag die bij verandering van beliefs centraal staat duidelijker en makkelijker te begrijpen, namelijk: Leren mensen van ongelijk hebben?

Binnen de groep van onderzoeken naar de verandering van de beliefs is er een onderscheid te maken tussen de onderzoeken naar verandering longitudinaal over een langere periode en de onderzoeken naar verandering als gevolg van een specifieke gebeurtenis (Renshon, 2008). Binnen de eerste groep is de belangrijkste trend dat Operational Codes, dus beliefs, kunnen veranderen door de tijd. Zo vond Chrichlow (1998) dat de beliefs van zowel Yitzhak Rabin als Shimon Peres waren veranderd over een periode van twintig jaar. In de tweede groep waren het Walker et al. (1998) en Renshon (2008) die vonden dat de beliefs van Jimmy Carter door de Soviet invasie en van George Bush door de 9/11 aanslagen respectievelijk waren veranderd. Deze onderzoeken, en met name het onderzoek van Renshon (2008) leveren voldoende aanleiding en aanknopingspunten voor dit onderzoek.

De Operational Code

Het concept van de Operational Code kent een lange geschiedenis in de sociale wetenschappen. De term werd voor het eerst gebruikt door Nathan Leites in zijn onderzoek *The Operational Code of the Politburo* (1951). Deze methode is ontwikkeld door Leites en verbeterd door George en is een manier om overtuigingen te kwantificeren en op schalen uit te drukken. De kracht van het ontwerp van de Operational Code door Leites is dat de beliefs over politiek en het bedrijven van politiek onderzocht kunnen worden zonder verwijzingen naar psychoanalytische hypothesen. De beliefs, impliciet of expliciet gedragen door het individu, kunnen bekeken en opgesteld worden door de onderzoeker op basis van verschillende soorten

data, observaties en methoden die dikwijls beschikbaar zijn voor de politieke wetenschapper (George, 1969). De Operational Code benadering voor het onderzoeken van beliefs houdt zich bezig met wat het individu weet, voelt en wil wat betreft het uitoefenen van macht in menselijke zaken (Schafer & Walker, 2006a). Omdat het nog niet mogelijk is de beliefs te herleiden naar hun oorsprong benaderen we de inhoud en relaties van een belief system via zijn geuite effecten in de taal van de individuen (Walker & Schafer, 2006).

Het belief system van de Operational Code is een misnomer (George, 1969). De Operational Code dient namelijk niet gezien te worden als een set mathematische algoritmes waaruit mechanisch de keuze van de actor in een situatie volgt maar als een onderling verbonden set van algemene richtlijnen die functie bieden als heuristische houvast in de besluitvorming (George, 1979, p. 103). Deze conceptualisatie heeft namelijk als resultaat hypothesen dat de Operational Code intern coherent is, stabiel blijft over een lange periode van tijd en dat hij hetzelfde is over een scala aan onderwerpen voor een leider (Walker et al, 1998). Een theoretische houding die Walker et al als reactie hiertegen opwerpen is om de Operational Code van een leider als alternatieve “states of mind” te beschouwen. Deze houding houdt namelijk de mogelijkheid open voor (1) incoherentie tussen beliefs binnen individuen en ook tussen individuen, (2) verzameling van beliefs binnen een individu die variëren per onderwerp of actor domein, (3) leren (gedefinieerd als het veranderen van beliefs) door een leider en (4) een “default” state of mind die de eigen identiteit van de actor is in afwezigheid van stimuli uit de situatie (Walker et al, 1998).

Binnen de overtuigingen die volgen uit de Operational Code wordt er een onderscheid gemaakt tussen de filosofische overtuigingen en instrumentele overtuigingen van het individu. De filosofische overtuigingen tonen hierin de opvattingen over de manier waarop de internationale politieke gemeenschap in elkaar zit en wat zijn algemene aard is. De instrumentele overtuigingen geven weer wat de opvattingen van het individu zijn over hoe doelen na te streven en te handelen binnen die politieke gemeenschap (George, 1969). Bovenaan de hiërarchische structuur van de filosofische beliefs bevindt zich P-1, die de visie over de meest algemene natuur van de politieke wereld beschrijft, en bovenaan de instrumentele beliefs bevindt zich I-1, die in de meest algemene zin beschrijft wat de visie is over welke strategie, samenwerking of conflict, te gebruiken om doelen te bereiken in die politieke wereld (He & Feng, 2013). De tien vragen die gepoogd worden te beantwoorden bij het vormen van de Operational Code zijn:

Filosofisch:

P-1: What is the “essential” nature of political life? Is the political universe essentially one of harmony or conflict? What is the fundamental character of one’s political opponents?

P-2: What are the prospects for the eventual realization of one’s fundamental political values and aspirations? Can one be optimistic, or must one be pessimistic on this score, and in what respects the one and/or the other?

P-3: Is the political future predictable? In what sense and to what extent?

P-4: How much “control” or “mastery” can one have over historical development? What is one’s role in “moving” and “shaping” history in the desired direction?

P-5: What is the role of “chance” in human affairs and in historical development?

Instrumenteel:

I-1: What is the best approach for selecting goals or objectives for political action?

I-2: How are the goals of action pursued most effectively?

I-3: How are the risks of political action calculated, controlled, and accepted?

I-4: What is the best “timing” of action to advance one’s interest?

I-5: What is the utility and role of different means for advancing one’s interests?

(George, 1969)

Traumatic Event

Zoals vermeld ontleent dit onderzoek het overgrote deel van zijn karakteristieken aan het onderzoek van Renshon naar het effect van de 11 september aanslagen op de Operational Code van George W. Bush. In dit onderzoek en de verdere “belief-change door gebeurtenis” literatuur is er nog onvoldoende aandacht is geweest voor de eigenschappen die een gebeurtenis dient de hebben om mogelijk de Operational Code van een individu te doen veranderen, de traumatic event zoals beschreven door Renshon (2008). Deze ‘traumatic event’ voor Bush bestaat uit de 9/11 aanslagen (Renshon, 2008). Voor deze categorisering worden echter geen argumenten of eerdere onderzoeken aangevoerd en lijkt Renshon uit te zijn gegaan van een algemeen gedeelde mening onder de lezer. Omdat dit naar mijn mening geen vruchtbare bodem is voor onderzoek

zal in dit deel gepoogd worden op basis van ontleningen uit de psychologie een schets voor het archetype van de traumatische ervaring voor de politieke psychologie te vormen.

Het begrip 'traumatic event' beperkt zich niet tot de politieke psychologie, maar kent zijn oorsprong in de psychiatrie. Binnen de psychiatrie heeft de American Psychiatry Association de volgende definitie opgesteld van een 'traumatic event': een gebeurtenis die resulteert in een dreiging van de dood of fysieke integriteit en in een subjectieve reactie van angst, hulpeloosheid of horror. Duidelijk uit deze definitie wordt dat angst een essentiële component is van de overweldigende, levensbedreigende gebeurtenis.

Het idee van een 'traumatic event' in de politieke psychologie genoemd door Renshon (2008) vloeit voort uit eerder onderzoek van Deutsch en Merritt (1965), Jervis (1976), en Peffley en Hurwitz (1992). Deutsch en Merritt (1965) spreken in hun onderzoek over een 'spectacular event'. Dit wordt door hen geconceptualiseerd als een gebeurtenis die grote gevolgen heeft op individuen in de hele gemeenschap. Dit gevormde concept heeft de mogelijkheid een soortgelijk effect te hebben op images als die van de 'traumatic event' zoals beschreven door Renshon (2008). Jervis (1976) stelt niet zozeer een soortgelijk concept op maar beschrijft welke criteria maken dat een individu meer zal leren van een gebeurtenis. De vier factoren die hij noemt zijn; 1. of de persoon eerstehands de gebeurtenis heeft meegemaakt, 2. of de gebeurtenis vroeg in zijn volwassen leven heeft plaatsgevonden, 3. of de gebeurtenis belangrijke gevolgen had voor zijn natie, 4. of het individu bekend is met een verzameling internationale gebeurtenissen die andere percepties faciliteren.

De 9/11 aanslagen voor Bush en de IRA aanslag voor Thatcher voldoen beide aan een deel van deze criteria. Voor Bush geldt dat aan criteria 3 en 4 voldaan worden. Aan criterium 3 wordt voldaan door de niet te ontkennen impact die de aanslag niet alleen op de Verenigde Staten, maar op de gehele Westerse wereld heeft gehad met in bijzonder zijn relatie tot het Midden-Oosten. Vanuit de politieke rol die Bush op dat moment bekleedde wordt er voldaan aan criterium 4; als President van de Verenigde Staten zal hij op de hoogte geweest zijn van internationale geschiedenis en politiek dat hij bekend zal zijn geweest met hoe andere percepties komen te zijn. Voor Thatcher geldt daarentegen dat er wel aan criterium 4 voldaan wordt, maar in plaats van criterium 3 is de tweede factor die meespeelt die van 1. Aan criterium 1 wordt logischerwijs voldaan aangezien de aanslag op Thatcher zelf gericht was. Ook Thatcher haar politieke rol is net zoals bij Bush de voornaamste reden dat aan criterium 4 voldaan wordt; ook Thatcher zal door het Prime Minister-schap op de hoogte zijn geweest van hoe andere percepties dan de hare ontstaan.

Deze uitstap naar de psychiatrie tezamen genomen met de eerder genoemde onderzoeken binnen de politieke psychologie naar soortgelijke definities maakt de volgende definitie van de ‘traumatic event’ op een wijze geschikt en relevant voor de politieke psychologie: een ‘traumatic event’ is een gebeurtenis die grote gevolgen heeft voor een grote groep individuen in de gemeenschap die gekenmerkt wordt door angst voor de dood of fysieke integriteit en grote gevolgen heeft gehad voor de natie. Vergrotende factoren van trauma zijn hierbij het eerstehands meemaken van de gebeurtenis en de leeftijd van het individu op het moment dat de gebeurtenis plaatsvond. Met deze definitie die een synthese is van de twee vakgebieden is duidelijk dat de 9/11 aanslagen en de IRA aanslag beide inderdaad een ‘traumatic event’ zijn. Echter, ook duidelijk is dat deze definitie in verder onderzoek nog onderverdeeld kan worden aan de hand van welke criteria/factoren aanwezig zijn in de gebeurtenissen die hem onderscheiden van andere soorten.

Hypothese

Renshon stelt in zijn onderzoek naar George W. Bush de volgende hypothese: tussen de Operational Codes van voor en na de 11 september aanslagen zal er een significant verschil zijn wat betreft de filosofische, en niet de instrumentele, beliefs, en deze verschuiving maakt zijn visie over de politieke wereld als meer conflictueus en minder optimistisch. De gehanteerde verwachting die ik stel op basis van de gelijkenissen met deze onderzoeken en de theorie is dat de aanslag op Thatcher een gebeurtenis is van zo een gevolg dat ook haar Operational Code zal veranderen. Verder zal ook Thatcher net zoals Bush vijandiger en pessimistischer worden over het behalen van doelen. Verder is de verwachting dat ook bij Thatcher de veranderingen in de Operational Code slechts zullen plaatsvinden in de filosofische beliefs.

Hypotheses:

De eerste hypothese betreft de vraag of de aanslag ook maar enig effect zal hebben op de overtuigingen van Thatcher. Eerder onderzoek naar dit soort gebeurtenissen, Robison (2006), Deutsch en Merritt (1965), Renshon (2008) en Jervis (1976), vond dat er inderdaad veranderingen optraden ten tijde van dit soort ‘traumatic events’ ‘spectacular events’. Op basis van de literatuur naar het effect van een ‘traumatic event’ of een ‘spectacular event’ is de verwachting dat er binnen de beliefs van de Operational Code van Margaret Thatcher veranderingen zullen optreden.

H1: Er is sprake van een significant verschil tussen de Operational Code van Margaret Thatcher van voor en na de aanslag.

De tweede hypothese omvat de vraag welke beliefs gevoeliger zullen zijn en sterker of eerder zullen veranderen. Ouder onderzoek concludeerde dat de filosofische beliefs eerder aan verandering onderhevig zijn dan de instrumentele beliefs. Deze bevindingen staat echter loodrecht tegenover de psychologische theorieën over de veranderingen van beliefs. Tetlock (1991) stelt bijvoorbeeld dat de beliefs over buitenlands beleid hiërarchisch zijn geordend, waarbij de filosofische beliefs, de fundamentele aannames, zich boven de lagen van strategic policy beliefs en tactical beliefs bevinden. Verandering van beliefs zou volgens Tetlock alleen op de lagere twee niveaus plaatsvinden. Uitgaande van Tetlock ontstaat de verwachting dat verandering in de instrumentele beliefs eerder zal plaatsvinden dan een verandering in filosofische beliefs. In het onderzoek van Renshon wordt echter gevonden dat de filosofische beliefs veranderden en niet de instrumentele beliefs. Deze bevindingen staan dus in contrast Tetlock. Walker et al. (1998) hebben hier een meer genuanceerde conclusie die niet luidt dat verandering alleen in de filosofische beliefs plaatsvindt maar wel dat deze eerder en sterker zullen veranderen dan de instrumentele beliefs. Op basis van de bestaande literatuur over belief change door een gebeurtenis waarin de filosofische beliefs als veranderlijker gezien worden dan de instrumentele beliefs zal de hypothese ook die richting uitgaan. Uit deze afwegingen volgt hypothese 2.

H2: Het significante verschil bevindt zich alleen in de filosofische beliefs en niet in de instrumentele beliefs.

Onderzoek naar belief change heeft tot op heden verschillende conclusies gezien over of het gevolg van de “traumatic event” heeft geleid tot belief reversal of belief reinforcement. Robison (2006) beschreef dat na 9/11 Bush zijn positieve en optimistische beliefs verminderden en omdraaiden. Walker et al. vonden zoals eerder genoemd ook bij Jimmy Carter ten tijde van de Soviet invasie van Afghanistan een omkering van zijn beliefs, die pessimistischer en negatiever werden. Feng (2005) vond dat de beliefs van Mao tijdens de Koreaanse Oorlog bevestigd en versterkt werden; zijn beliefs werden nog vijandiger en conflictueus dan ze al waren. In het debat van belief reversal versus belief reinforcement staan deze onderzoeken tegenover elkaar, maar bij aandachtig bestuderen blijkt dat er wel zeker een gedeelde trend in de onderzoeken zit. De gedeelde factor is een pessimistische en vijandiger wereldbeeld als gevolg van de “traumatic event”. Op basis van deze gedeelde factor wordt hypothese 3 gesteld.

H3: Het significante verschil is in de richting van een pessimistischer beeld over het behalen van doelen en een vijandiger wereldbeeld dan voorheen

Methodie

Verbs in Context System (VICS)

Voor het vormen van de Operational Code wordt er gebruik gemaakt van het Operational Code Analysis schema van ProfilerPlus 7.3.2. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de Verbs In Context System (VICS) methode. VICS is een zogeheten at-a-distance methode. Deze vorm van methodes is de meest voorkomende oplossing voor de praktische uitdaging die aan het onderzoeken van politieke leiders hangt. Politieke leiders en besluitvormers onderzoeken biedt namelijk buiten de uitdagingen van theorie ook de praktische uitdaging van een lastige bereikbaarheid (Falkowski, 1979). Door deze lastige bereikbaarheid wordt het een onmogelijkheid om first-hand onderzoek te kunnen doen naar hun overtuigingen en leiders zelf de prangende vragen te stellen. Deze methodologie houdt in dat de psychologische eigenschappen onderzocht worden zonder direct toegang tot de onderzoeksobjecten te hebben. Kort gezegd betekent dit dat de eerdergenoemde tien vragen van de Operational Code beantwoord worden zonder dat ze direct aan het individu gesteld zijn. De Operational Code methode met het Verbs in Context System (VICS) biedt met zijn kwantitatieve analyse voordelen die een kwalitatieve analyse niet biedt. Dit voordeel zit in het feit dat de kwantitatieve data zich direct en betekenisvol laat vergelijken via statistiek waarmee significante verschillen of veranderingen aangetoond kunnen worden (Schafer & Walker, 2006b).

Om deze meerwaarde van kwantitatieve analyse te behalen kent VICS systematisch waardes toe aan gebruikte werkwoordsvormen afhankelijk van hun aard en hun context. Elke werkwoordsvorm wordt aan de hand van de context waarin hij wordt gebruikt beoordeeld op een aantal eigenschappen. De werking van VICS kan geconceptualiseerd worden in twee stappen. In de eerste stap worden werkwoordsvormen gecodeerd naar hun richting (+ voor coöperatief en – voor conflictueus) en naar hun intensiteit (daden of woorden) (Renshon, 2008). In de tweede stap van VICS worden van de werkwoordsvormen de attributie gecodeerd. Hierin wordt het onderscheid gemaakt tussen werkwoordsvormen die naar “self” verwijzen en werkwoorden die naar “other” verwijzen. De naar “self” verwijzende groep werkwoordsvormen hoort vervolgens bij de instrumentele beliefs en de naar “other”

verwijzende groep werkwoordsvormen hoort bij de filosofische beliefs. In afbeelding 1 staan de stappen van de waarde toekenning beschreven.

1. IDENTIFY SUBJECT AS		
SELF OR OTHER		
2. IDENTIFY THE TENSE OF THE TRANSITIVE VERB AS		
PAST PRESENT FUTURE		
AND IDENTIFY THE CATEGORY OF THE VERB AS		
POSITIVE (+)		OR
NEGATIVE (-)		
SUPPORT (+1)		OPPOSE (-1)
WORDS	OR	OR
PROMISE (+2)		THREATEN (-2)
DEEDS	REWARDS (+3)	PUNISHMENTS (-3)
3. IDENTIFY DOMAIN AS		
DOMESTIC		OR
FOREIGN		
4. IDENTIFY TARGET AND PLACE IN CONTEXT		

(Walker et al., 2005)

Deze psychologische eigenschappen van het individu worden benaderd door een analyse van hun verbale gedrag. De fundamentele logica en assumptie die hieraan ten grondslag ligt is de aanname dat er op basis van het verbale gedrag uitspraken gedaan kunnen worden over de “state of mind” (Schafer & Walker, 2006b). Specifieker is de aanname dat een leider zijn publieke gedrag begrensd wordt door zijn publieke imago en dat door de tijd heen zijn publieke uitingen en acties consistent bij zijn publieke beliefs zullen passen (Walker et al., 2003). Met een systematische analyse van het verbale gedrag van een individu en een theorie die ons dit laat koppelen aan psychologische eigenschappen kunnen we een analyse van tenminste een deel van de psychologie van het onderzoeksobject uitvoeren (Schafer & Walker, 2006b). Op basis van deze waarde toekenning wordt er een at-a-distance schatting gemaakt van de antwoorden die de leider zou geven op de tien vragen van de Operational Code (Schafer & Walker, 2006b).

De Operational Code van Thatcher zal twee keer gemeten worden; een keer voor de bomaanslag en een keer na de bomaanslag. De Operational Code wordt voor beide keren opgesteld uit een gemiddelde van meerdere metingen. De Operational Code van zowel voor als na de aanslag is

de gemiddelde scores van n=10 meetpunten. Vervolgens zullen deze verschillende uitkomsten vergeleken worden om vast te stellen of er sprake is van een significante verandering. Deze vergelijking van uitkomsten gebeurt via IBM Statistics SPSS 23. De vergelijking van de uitkomsten is een van de gemiddelden, die uitgevoerd wordt via een independent samples t-toets. Hierbij is de variabele VOORNA gebruikt als sorting variable waarvoor de meetpunten voor de aanslag een waarde "0" hebben gekregen en de meetpunten na de aanslag een waarde "1". Voor de grens van significantie zal $p < 0,1$ aangehouden worden door de kleine n die dit onderzoek heeft. Hiermee volg ik het eerdere onderzoek van Renshon (2008) en de richtlijn van Field (2009).

Data

De data die nodig is voor de Operational Code Analysis bestaat uit gesproken woorden. De minimale eisen voor een tekst om geschikt te zijn voor de analyse is dat hij tien coded verbs moet bevatten, wat wil zeggen dat er tenminste vijftien tot twintig werkwoordsvormen aanwezig moeten zijn in de tekst die gescoord kunnen worden door de VICS van ProfilerPlus. Voorkeur, maar geen harde eis, gaat hier uit naar teksten van een woordenaantal van tenminste 1500 woorden. Verschillende onderzoeken zijn gedaan naar het effect van de oorsprong of onderwerp van deze gesproken woorden op de meting van de Operational Code en hoe betrouwbaar deze meting dan is in het benaderen van de werkelijke Operational Code van het onderzochte individu. Uit het onderzoek van Schafer en Crichlow (2000) volgt dat er een significant verschil kan zijn tussen de Operational Code afhankelijk van het gebruik van voorbereid of spontaan werk. Hierbij is vooral opvallend dat het spontane materiaal gevoeliger is dan het voorbereide materiaal (Schafer en Crichlow, 2000). Renshon (2009) heeft in zijn onderzoek een andere focus en maakt de vergelijking tussen privé en openbaar materiaal. In zijn onderzoek concludeert hij dat de resultaten van de Operational Code meting via privé materiaal en openbaar materiaal opvallend gelijk zijn. Op basis van deze onderzoeken en dat van Renshon (2008) zal ik in tegenstelling tot Renshon er voor kiezen niet alleen uitsluitend voorbereid materiaal gebruik te maken.

Wel zal ik alleen gebruik maken van publieke teksten en om de volgende twee redenen, één theoretisch en één praktisch. De eerste reden is de assumptie dat het publieke gedrag van een leider wordt beperkt door zijn publieke imago en dat, over de tijd, zijn publieke acties consequent zullen overeenkomen met zijn publieke beliefs (Walker et al., 2003) De tweede reden is dat voor politieke leiders geldt dat hun publieke toespraken vele malen beter te vinden

zijn dat hun privé gesprekken (Renshon, 2009). Het meest bekende kritiekpunt op het gebruik van voorbereid werk echter is die van ‘impression management’, die luidt dat een leider zijn woorden zó zal kiezen dat deze niet per sé zijn eigen overtuigingen goed weergeeft, maar eerder dat de uitstraling van de toespraak vooral bij het publiek in goede aarde valt (Renshon, 2009). Ook Schafer & Chrichlow (2000) vonden significante verschillen in de Operational Code tussen voorbereid werk en spontaan werk van hetzelfde individu, Bill Clinton. Dille (2000) stelt echter dat er geen noodzaak bestaat tot het gebruiken van spontaan materiaal voor het meten van de Operational Code, zolang verstandig onderzoek wordt uitgevoerd met voorbereid materiaal.

De gebruikte teksten zijn afkomstig speeches en interviews die Thatcher gaf aan verschillende groepen van de bevolking nationaal en congressen internationaal, maar ook uit debatten in het Britse Lagerhuis. De selectie voor te gebruiken data gaat op basis van het besproken onderwerp. Hierbij is gekozen om alleen teksten te gebruiken die in gaan over algemene zaken van de internationale betrekkingen. Dit is gedaan door gebruik te maken van de filter die op de website van de margarethatcher.org beschikbaar is en hierop “Foreign Policy (general discussions)” aan te vinken. Hiermee volg ik die Walker, Schafer en Young (2003), die stellen dat een Operational Code domein specifiek kan zijn. Omdat de onderzoeksvraag de Operational Code over het buitenlands beleid betreft zullen ook de onderzochte teksten voor het meten van deze Operational Code over het buitenlands beleid moeten zijn. Hiermee volg ik ook het onderzoek van Renshon (2008). De gedeelde bron voor alle geanalyseerde teksten is de Margaret Thatcher Foundation, waar een zeer grote verscheidenheid van verschillende soorten teksten van Thatcher zijn opgeslagen. Alle teksten zijn voor het invoeren bij ProfilerPlus opgeschoond van editorial remarks, vragen van interviewers of vragen van leden van het Lagerhuis of van wat voor toevoegingen dan ook die niet de woorden van Thatcher waren.

Resultaten

Het toepassen van de beschreven methode van Operational Code Analysis en het verwerken van de hierdoor gegenereerde via een t-test geeft de resultaten zoals getoond in Tabel 1. Meerdere beliefs zijn significant veranderd. Dit zijn de beliefs I-1, I-3, I-4a en I-5d. Niet opgenomen in tabel 1, maar wel berekend, zijn de r-scores voor elke variabele. Deze geeft weer hoe groot het opgetreden effect is op de variabele tussen voor en na de aanslag. Hierbij is een score van 0,3 de drempel voor een medium, substantieel effect en is een score van 0,5 de grens voor een groot effect.

I-1 is veranderd van voor de aanslag ($M = 0,53$; $SD = 0,23$) en na de aanslag ($M = 0,69$; $SD = 0,15$) met ($t(18) = -1,817$, $p < 0,1$, $r = 0,394$) I-1 geeft de opvatting over de beste manier om politieke doelen te behalen, via coöperatie of conflict. De significante toename van I-1 geeft weer dat de geprefereerde strategie voor Thatcher coöperatiever is geworden dan eerst. Het effect hiervan is substantieel.

Ook voor I-3 is er een verschil tussen voor ($M = 0,25$; $SD = 0,11$) en na ($M = 0,38$; $SD = 0,13$) de aanslag dat significant is ($t(18) = -2,610$, $p < 0,05$, $r = 0,524$) I-3 geeft weer de mate waarin een leider bereid is risico's te nemen. De verschuiving van I-3 geeft een verandering weer waarbij Thatcher een meer risico accepterend beeld heeft. Het effect hiervan is groot.

Voor I-4a geldt ook dat er sprake is van een significant verschil tussen voor ($M = 0,47$; $SD = 0,23$) en na ($M = 0,31$; $SD = 0,15$) de aanslag ($t(18) = 1,809$, $p < 0,1$, $r = -,392$) I-4 laat de opvatting zien over in welke mate er ruimte is voor flexibiliteit in de aard en toon van tactieken. I-4a staat hierin specifiek voor de flexibiliteit in de keuze tussen coöperatieve en conflictueuze tactieken. De afname van I-4a staat hiermee voor een afname van deze flexibiliteit waarmee een eentonigere opvattingen over beleid wat betreft toon van de tactieken volgt. Het effect hiervan is zeer substantieel.

Als laatste gevonden verschil is I-5d ook significant. I-5 geeft met zijn sub-beliefs weer in welke mate het individu van overtuiging is dat de verschillende soorten middelen werken om doelen te bereiken. I-5d specifiek geeft hierin weer in welke mate tevreden houden of steun geven als tactiek werkt om doelen te bereiken. Het gevonden verschil tussen voor ($M = 0,52$; $SD = 0,12$) en na ($M = 0,65$; $SD = 0,11$) de aanslag geeft weer dat Thatcher dit middel nog effectiever is gaan beschouwen ($t(18) = -2,433$, $p < 0,05$, $r = -,496$). Het effect hier van is zeer substantieel tot groot.

Er is sprake van een groot verschil tussen de verwachtingen die zijn uitgesproken in de hypothesen en de gevonden resultaten.

H1: Er is sprake van een significant verschil tussen de Operational Code van Margaret Thatcher van voor en na de aanslag.

Hypothese H1 houdt stand aangezien er significante verschillen zijn gevonden in de beliefs van de Operational Code van Margaret Thatcher. Niet alleen zijn vier beliefs significant veranderd op het $p < 0,1$ maar ook op het $p < 0,05$ niveau.

H2: Het significante verschil bevindt zich alleen in de filosofische beliefs en niet in de instrumentele beliefs.

Hypothese H2 houdt geen stand in het licht van de gevonden resultaten. Niet alleen waren er significante verschillen gevonden buiten de filosofische beliefs, er zijn alleen maar buiten de filosofische beliefs significante verschillen gevonden. Dat een deel deze bevindingen zelfs op $p < 0,05$ niveau significant is met effectmaten van substantieel tot zeer substantieel en zelfs groot maakt dat H2 geenszins stand houdt. De gevonden resultaten komen hiermee sterk overeen met de verwachtingen gesteld door Tetlock (1991) in plaats van die gesteld door Renshon (2008).

H3: Het significante verschil is in de richting van een pessimistischer beeld over het behalen van doelen en een vijandiger wereldbeeld dan voorheen.

Bij het interpreteren van de gevonden verschillen volgt dat Thatcher haar opvattingen over de politieke wereld na de aanslag blijkt geven van een meer coöperatieve houding om doelen te bereiken, een sterker accepterende houding ten opzichte van risico, verminderde flexibiliteit wat betreft het coöperatieve of conflictueuze karakter van tactieken en een nog groter vertrouwen in het bieden tegenstand of weerstand als tactiek. Uit het gemengde karakter van de veranderingen van de verschillende beliefs kan niet worden gezegd dat er inderdaad sprake is van een pessimistischer beeld over het behalen van doelen en vijandiger wereldbeeld. Hierdoor dient ook H3 verworpen te worden.

Tabel 1: Operational Code van Margaret Thatcher

		Voor de aanslag (n=10)	Na de aanslag (n=10)
P-1	Nature of the Political Universe	0,37	0,42 (-,600)
P-2	Realisation of Political Values	0,19	0,16 (+,845)
P-3	Predictability of the Political Future	0,18	0,15 (+1,226)
P-4	Control over Historical Development	0,39	0,34 (+,944)
P-5	Role of Chance	0,93	0,95 (-1,722)
I-1	Strategic Approach to Goals	0,53	0,69 (-1,817*)
I-2	Tactical Pursuit of Goals	0,23	0,30 (-1,074)
I-3	Risk Orientation	0,25	0,38 (-2,610**)
I-4	Timing of Action		
	a. Cooperation/Conflict	0,47	0,31 (+1,809*)
	b. Words/Deeds	0,64	0,53 (+1,324)
I-5	Utility of Means		
	a. Punish	0,13	0,08 (+1,342)
	b. Threaten	0,02	0,01 (+,458)
	c. Oppose/Resist	0,09	0,06 (+1,407)
	d. Appeal/Support	0,53	0,65 (-2,422**)
	e. Promise	0,04	0,01 (+1,318)
	f. Reward	0,20	0,18 (+,531)

Tussen haken het verschil in t-statistiek ten opzichte van voor de aanslag. Dikgedrukte t-statistieken zijn significant.

*: $p < 0,1$; **: $p < 0,05$

Conclusie

Gebeurtenissen kunnen beliefs doen veranderen op een korte termijn. Dit liet Renshon (2008) al zien in zijn onderzoek en ook voor hem waren er al onderzoeken met eenzelfde conclusie. Ook dit onderzoek resulteert in onder andere die conclusie. Dit onderzoek heropent daarnaast allerlei andere vragen. Van de drie gestelde hypotheses zijn er twee verworpen en wist slechts de meest algemene, hypothese 1, de toets te overleven. Voor hypothese 3 geldt dat deze tot op zekere hoogte wel was terug te zien in een deel van de resultaten maar niet in de eenduidigheid die maakt dat hij behouden had kunnen worden. Met vier significante verschillen met verschillende daarbij horende interpretaties was dit onterecht geweest.

Hypothese 2 en de daarbij horende resultaten levert echter meer antwoorden op dan er beantwoord worden. Geworteld in eerdergenoemde moderne literatuur over belief-change was de verwachting dat de gevonden verandering zouden plaatsvinden in de filosofische beliefs en alleen daar. Waar Renshon (2008) als hypothese stelde dat alleen de filosofische beliefs zouden veranderen en gelijk kreeg vallen de bevindingen van dit onderzoek niet zo uit en liggen in deze studie de veranderingen slechts in de instrumentele beliefs, naar de theorie die Tetlock (1991) stelde. Tetlock beargumenteerde namelijk dat de beliefs over buitenlands beleid hiërarchisch zijn geordend, waarbij de filosofische beliefs, de fundamentele aannames, zich boven de lagen van “strategic policy beliefs” en tactical beliefs bevinden. Verandering van beliefs zou volgens Tetlock alleen op de lagere niveaus plaatsvinden. Uitgaande van Tetlock zou een verandering in de instrumentele beliefs eerder plaatsvinden dan een verandering in filosofische beliefs. Bij deze theorie sluiten onze gevonden resultaten aan.

De bevindingen van deze studie laten zien dat de verandering van beliefs ten gevolge van een ‘traumatic event’ toch niet altijd zo eenduidig zijn als Renshon (2008) beweert en dat de oudere theorie van Tetlock (1991) niet afgeschreven is. Overtuigend is het bewijs dat beliefs kunnen veranderen door een gebeurtenis als een ‘traumatic event’. Duidelijkheid over welke beliefs aangedaan zullen worden, en wat de aard van deze veranderingen dan zal zijn is er nog niet. Hierbij dient echter minstens één kanttekening te worden geplaatst betreffende de dataverwerving van deze studie. Zoals eerder gesteld zijn de speeches en interviews geselecteerd op onderwerp via het aanvinken van “Foreign Policy (general discussions)” op website van de margarethatcher.org. Door te selecteren op domein volg ik zoals gezegd Walker, Schafer en Young (2003), die stellen dat een Operational Code domein specifiek kan zijn. De gebruikte teksten bestonden echter op geen moment uit alleen het onderwerp van internationale

betrekkingen. Hiermee is de Operational Code niet zo zuiver op de internationale betrekkingen gericht als oorspronkelijk gewenst.

Duidelijk wordt aan ook deze studie, tezamen met de vele studies naar het individu in de politieke wereld, dat er ruimte en vraag is voor een benadering via de politieke psychologie die inzichten geeft die de klassieke theorieën niet doen. Binnen de groten van de internationale politiek vinden veranderingen plaats die we anders niet, en ook nu nog maar deels, kunnen begrijpen. Maar niet alleen hierom heeft deze benadering zijn waarde, ook draagt het bij aan de verbetering van oude theorieën die bijgeschaafd dienen te worden door op hun ongelijk te zijn geweest (Walt, 1998). Op basis van de bevinding dat de Operational Code van Thatcher anders veranderde dan die van George W. Bush, zonder dat daar op dit moment een theoretische uitleg voor bestaat is het duidelijk dat er nog voldoende vraag is naar meer onderzoek naar het veranderen van beliefs onder de politieke leiders. Alleen via meer aandacht voor de groten zullen we meer begrijpen over wat ze doen met wereld.

Literatuur:

- Baekgaard, M., Christensen, J., Dahlmann, C.M., Mathiasen, A. & Petersen, N.B.G. (2017). The Role of Evidence in Politics: Motivated Reasoning and Persuasion among Politicians. *British Journal of Political Science*.
- Byman, D.L. & Pollack, K.M. (2001). Let Us Now Praise Great Men. Bringing the Statesman Back In. *International Security*, 25(4). 107-146
- Chrichlow, S. (1998). Idealism or pragmatism? An operational code analysis of Yitzhak Rabin and Shimon Peres. *Political Psychology*, 19 (4). 683-706
- Deutsch, K. W. & Merritt, R.L. (1965). "Effects of Events on National and International Images." In *International Behavior: A Social Psychological Analysis*, ed. Kelman, H., New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Dille, B. (2000). The prepared and spontaneous remarks of Presidents Reagan and Bush: a validity comparison for at-a-distance measurements. *Political Psychology*, 21(3), 573-585
- Falkowski, L.S. (1979). Psychological Models and Systemic Outcomes. In *Psychological Models in International Politics*, ed. Falkowski, L.S., Boulder: Westview Press. 289-306
- Feng, H. (2005). The operational code Mao Zedong: Defensive or offensive realist? *Security Studies*, 14 (4). 637-662
- George, A. (1969). The Operational Code:m A Neglected Approach to the Study of Political Leaders and Decision-Making. *International Studies Quarterly*, 13(2), 190-222

- George, A. (1979). The Causal Nexu between Cognitive Beliefs and Decision-Making Behavior: The “Operational Code” . In *Psychological Models in International Politics*, ed. Falkowski, L.S., Boulder: Westview Press. 95-124
- He, K. & Feng, H. (2013). Xi Jinping’s Operational Code Beliefs and China’s Foreign Policy. *The Chinese Journal of International Politics*, 6, 209-231
- Holsti, O.R. (1962). The belief system and national images: a case study. *Journal of Conflict Resolution*, 6(3), 244-252
- Holsti, O.R. (1975). Will the Real Dulles Please Stand Up. *International Journal*, 30(1), 34-44
- Jervis, R. (1976). *Perception and misperception in international politics*. Princeton University Press, Princeton N.J.
- Jervis, R. (2006). Understanding beliefs. *Political Psychology*, 27(5), 641-663
- Kertzer, J.D. & Tingley, D. (2018). Political Psychology in International Relations: Beyond the Paradigms. *Annual Review of Political Science*, 210. 319-339
- Leites, N. (1951). *The Operational Code of The Politburo*. The RAND Corporation.
- Monroe, K.R. & Maher, K.H. (1995). Psychology and Rational Actor Theory. *Political Psychology*, 16(1), 1-21
- Peffley en Hurwitz (1992). International Events and Foreign Policy Beliefs: Public Response to Changing Soviet-U.S. Relations. *American Journal of Political Science*, 36(2), 431-461
- Ray, J.C. (1961). “The indirect Relationship Between Belief System and Action in Soviet-American Interaction.”
- Redlawsk, D.P., Civettini, A.J.W. & Emmerson, K.M. (2010). The Affective Tipping Point: Do Motivated Reasoners Ever “Get It”? *Political Psycholgy*, 31(4)
- Renshon, J. (2008). Stability and Change in Belief Systems. The Operational Code of George W. Bush. *Journal of Conflict Resolution*, 52(6). 820-849
- Renshon, J. (2009). When Public Statements Reveal Private Beliefs: Assessing Operational Codes at a Distance. *Political Psychology*, 30(4). 649-661
- Renshon, J. & Renshon, S.A. (2008). The Theory and Practice of Foreign Policy Decision Making. *Political Psychology*, 29(4). 509-536
- Robison (2006). George W. Bush and the Vulcans: Leader-Advisor relations and America’s Response to the 9/11 Attacks. In *Beliefs and Leadership in World Politics. Advances in Foreign Policy Analysis*. ed. Schafer M., Walker S.G. Palgrave Macmillan, New York
- Schafer, M. & Crichlow, S. (2000). Bill Clinton’s Operational Code: Assessing Source Material Bias. *Political Psychology*, 21(3). 559-571
- Schafer, M. & Walker S.G. (2006a). Democratic Leaders and the Democratic Peace: The Operational Codes of Tony Blair and Bill Clinton. *International Studies Quarterly*, 50. 561-583

Schafer, M. & Walker, S.G. (2006b). *Beliefs and leadership in world politics: Methods and applications of operational code analysis*. (3-24). New York: Palgrave MacMillan.

Tetlock, P. E. (1991). Learning in U.S. and Soviet foreign policy. In Learning and U.S. and Soviet foreign policy, eds. George W. Breslauer and Philip K. Tetlock, 20-61. Boulder, CO: Westview.

Tetlock, P.E. (2017). Honoring Reputational Bets: Foxes are better Bayesians than Hedgehogs. in *Expert Political Judgement: How Good is It? How Can we Know?*

Walker S.G., Schafer, M. & Young, M.D. (1998). Systematic procedures for operational code analysis: Measuring and modelling Jimmy Carter's operational code. *International Studies Quarterly*, 42(1). 176-189

Walker S.G., Schafer, M. & Young, M.D. (2003). Profiling the Operational Codes of Political Leaders

Walt, S.M. (1998). International Relations: One World, Many Theories. *Foreign Policy*, 110. 29-32+34-46

Geanalyseerde teksten zijn afkomstig van:

<https://www.margaretthatcher.org/search?dt=0&searchtype=and&t=0&starty=1982&startm=10&startd=12&endy=1986&endm=10&endd=12&doctype%5B0%5D=speeches&theme%5B0%5D=59&ps=100>

Geanalyseerde teksten van voor de aanslag:

<https://www.margaretthatcher.org/document/105054>

<https://www.margaretthatcher.org/document/105113>

<https://www.margaretthatcher.org/document/105354>

<https://www.margaretthatcher.org/document/105407>

<https://www.margaretthatcher.org/document/105466>

<https://www.margaretthatcher.org/document/105613>

<https://www.margaretthatcher.org/document/105700>

<https://www.margaretthatcher.org/document/105715>

Geanalyseerde teksten van na de aanslag:

<https://www.margaretthatcher.org/document/105810>

<https://www.margaretthatcher.org/document/105968>

<https://www.margaretthatcher.org/document/106010>

<https://www.margaretthatcher.org/document/105868>

<https://www.margaretthatcher.org/document/106043>

<https://www.margaretthatcher.org/document/106426>

<https://www.margaretthatcher.org/document/106385>

Syntax:

* Custom Tables.

CTABLES

```
/VLABELS VARIABLES=P1 P2 P3 P4 P5 I1 I2 I3 I4a I4b I5Punish I5Threaten I5Oppose I5Appeal  
I5Promise I5Reward VoorNa
```

```
DISPLAY=LABEL
```

```
/TABLE P1 [S][MEAN] + P2 [S][MEAN] + P3 [S][MEAN] + P4 [S][MEAN] + P5 [S][MEAN] + I1 [S][MEAN]
```

+

```
I2 [S][MEAN] + I3 [S][MEAN] + I4a [S][MEAN] + I4b [S][MEAN] + I5Punish [S][MEAN] + I5Threaten  
[S][MEAN] + I5Oppose [S][MEAN] + I5Appeal [S][MEAN] + I5Promise [S][MEAN] + I5Reward [S][MEAN]
```

BY

```
VoorNa [C]
```

```
/CATEGORIES VARIABLES=VoorNa ORDER=A KEY=VALUE EMPTY=EXCLUDE
```

```
/COMPARETEST TYPE=MEAN ALPHA=0.1 ADJUST=NONE ORIGIN=COLUMN
```

```
INCLUDEMRSETS=YES
```

```
CATEGORIES=ALLVISIBLE MEANSVARIANCE=ALLCATS MERGE=YES.
```

T-TEST GROUPS=VoorNa(0 1)

```
/MISSING=ANALYSIS
```

```
/VARIABLES=P1 P2 P3 P4 P5 I1 I2 I3 I4a I4b I5Punish I5Threaten I5Oppose I5Appeal I5Promise  
I5Reward
```

```
/CRITERIA=CI(.95).
```

```
DATASET ACTIVATE DataSet2.
```

```
DATASET CLOSE DataSet1.
```

```
CORRELATIONS
```

```
/VARIABLES=VoorNa P1 P2 P3 P4 P5 I1 I2 I3 I4a I4b I5Punish I5Thr  
eaten I5Oppose I5Appeal I5Promise  
I5Reward
```

```
/PRINT=TWOTAIL NOSIG
```

```
/MISSING=PAIRWISE.
```

NONPAR CORR

```
/VARIABLES=VoorNa P1 P2 P3 P4 P5 I1 I2 I3 I4a I4b I5Punish I5Thr  
eaten I5Oppose I5Appeal I5Promise  
I5Reward  
/PRINT=BOTH TWOTAIL NOSIG  
/MISSING=PAIRWISE.
```